

FURKAN SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Şanı yüce olan Allah, o has kuluna kıyamete kadar bütün insanlar ve cinler için uyarıcı olsun diye, doğruyu eğriden ayıran Furkan'ı indirmiştir.
2. Göklerin ve yerin hükümranlığı kendisine ait olan, hiç evlat edinmeyen, mülkünde ortağı olmayan, herşeyi yaratıp bir nizam vererek kaderini tayin eden Allah, yüceler yücesidir.
3. Böyle iken, müşrikler Allah'tan başka ilâhlar edindiler. Halbuki o ilâhlar, hiçbir şey yaratamazlar. Çünkü onların kendileri yaratılmıştır. Onlar, kendilerinden ne bir zararı uzaklaştırabilir, ne de kendi kendilerine bir faydaları dokunur. Onların ne öldürmeye güçleri yeter, ne hayat vermeye, ne de ölüleri diriltip kabirlerinden kaldırmaya.
4. İnkâr edenler: "Bu Kur'an, O'nun uydurduğu yalandan başka bir şey değildir. Ona, bu konuda başka bir topluluk da yardım etmiştir" diyerek, haksız ve asılsız bir söz uydurdular.
5. Yine: "Bu, öncekilerin masallarıdır. Kendisi için yazdırtmış olup, sabah-akşam kendisine okunmaktadır" dediler.
6. Resûlüm! Onlara de ki: "Onu, göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen Allah indirmiştir. Şüphesiz O, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir."
7. Yine onlar: "Bu nasıl bir peygamber? Bizim gibi yiyip içiyor, çarşıda gezip alış-veriş yapıyor. Kendisi ile beraber olup da onu tasdik eden ve bizi Allah'ın azabıyla korkutan bir meleğin ona indirilmesi gerekmez miydi?"
8. Yahut, ona gökten bir hazine indirilip, geçimini ondan temin etse, bir bahçesi olup ondan yiyip içse olmaz mıydı?" dediler. Ve o zalimler, mü'minlere karşı da: "Siz ancak, büyülenmiş bir adama uymaktasınız" dediler.
9. Resûlüm! Bak! Senin hakkında ne misaller getirip haktan saptılar. Artık onlar, hidâyete yol bulamazlar.
10. Dilediği taktirde; sana dünyada bunlardan daha hayırlısını nasip edecek, içlerinden ırmaklar akan cennetleri verecek ve senin için saraylar yapacak olan Allah'ın şanı ne yücedir.
11. Fakat onlar, o kıyamet saatini de yalanladılar. Biz ise, o kıyameti yalanlayanlar için, alevli bir ateş hazırladık.
12. Cehennem ateşi, onları uzak bir yerden görünce, cehennemin öfkelenişini ve uğultusunu işitirler.
13. Elleri boyunlarına bağlı olarak, onun dar bir yerine atıldıkları zaman, orada ölüp yok olmayı isterler.
14. Onlara: "Bugün bir kez yok olmayı değil, bir çok kez yok olmayı isteyin" denilir.
15. Habîbim! O Mekkeli kâfirlere de ki: "Bu mu daha iyidir, yoksa Allah'tan korkanlara mükâfat ve varış yeri olarak söz verilen sonsuz kalınacak cennet mi?"

16. Allah'tan korkanlar, cennette ebedi olarak kalırken, istedikleri her şeye sahip olacaklardır. Bu, Rabbinin sorumluluğunu üstlendiği bir sözüdür.
17. O gün Rabbin, müşrikleri ve Allah'tan başka taptıklarını toplayıp da, putlara: "Benim bu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi saptılar?" buyurduğunda,
18. Putlar şöyle diyecekler: "Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da, Senden başka dostlar edinmek bize yakışmaz. Fakat Sen, onlara ve atalarına o kadar nimet verdin ki, sonunda Seni anmayı unuttular ve cezayı hak eden bir topluluk oldular."
19. Ey müşrikler! İşte tanrı dedikleriniz de sizi yalanladı. Artık ne bir kaçış yolu, ne de bir yardım görme imkânınız var. Sizden kim zulmettiyse ona büyük bir azap tattıracağız.
20. Habîbim! Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerin hepsi de yiyip içen ve pazarda dolaşıp alış-veriş eden kimselerdi. Biz sizi, çeşitli nimet mertebelerine eriştirerek birbirinizle imtihan ediyoruz. Bakalım sabredecek misiniz, yoksa sabretmeyecek misiniz? Zaten Rabbin, herşeyi hakkıyla görmektedir.
21. Bize kavuşmayı ummayanlar: "Üzerimize melekler indirilse yahut Rabbimizi gözümüzle görsek" derler. Andolsun ki, onlar kendilerini büyük görmüşler ve büyük bir taşkınlıkla haddi aşmışlardır.
22. Melekleri görecekları o gün, günahkârlara hiçbir sevinç haberi yoktur. Melekler onlara: "Sevinmek size haram" derler.
23. Biz, onların yaptığı her işi ele alıp, çevreye saçılmış toz zerrelere haline getireceğiz. Çünkü imânsız olarak yapılan işin değeri yoktur.
24. O gün; cennet halkının kalacakları yer daha hayırlı ve dinlenecekleri yer daha güzeldir.
25. O gün; gökyüzü beyaz bulutlar halinde yarılr ve melekler amel defterleriyle bölük bölük indirilirler.
26. İşte o gün, gerçek hakimiyet, çok merhametli olan Allah'ındır. O, kâfirler için çok çetin bir gündür.
27. O gün zalim kimse, ellerini ısırp şöyle diyecektir: "Yazık bana! Keşke peygamberin yanında bir yol tutsaydım.
28. Yazıklar olsun bana! Keşke falancayı dost edinmeseydim.
29. Çünkü Kur'an bana gelmişken, gerçekten beni ondan o saptırdı. Zaten şeytan insanı, yapayalnız ve yardımcısız bırakandır."
30. O gün peygamber der ki: "Ey Rabbim! Kavmim, bu Kur'an'dan yüz çevirdi."
31. Resûlüm! Sana olduğu gibi, her peygamber için günahkârlardan bir düşman yapmışızdır. Ama sen üzülme. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.
32. Yine inkâr edenler: "Ona bu Kur'an, bir defada indirilmeli değil miydi?" dediler. Biz onu, senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık ve onu, âyet âyet ayırarak okuduk.
33. Habîbim! Onların sana getirdiği her misale karşı, mutlaka Biz sana, gerçeği ve en güzel açıklamayı getiririz.
34. Yüzüstü cehenneme toplanacak olanlara gelince, onlar, mevkice en kötü, yolca da en sapık kimselerdir.

35. Andolsun, Biz Mûsa'ya Tevrat'ı verdik. Kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.
36. "Haydi, âyetlerimizi yalan sayan Firavun ile kavmine gidin" dedik. Sonra onları, düşünmedikleri şekilde helâk ettik.
37. Nûh kavmini de, peygamberlerini yalanladıklarında suda boğduk. Onları, insanlar için bir ibret kıldık. Zalimlere can yakıcı bir azap hazırladık.
38. Ad ve Semûd kavimleri ile Res halkını ve bunlar arasında gelip geçen daha başka nice nesilleri de helâk ettik.
39. Onların her birine misaller getirdik. Öğüt almayınca hepsini de kırıp geçirdik.
40. Andolsun ki Mekkeli müşrikler, felâket yağmuruyla helâk edilmiş olan Lût kavminin yurduna uğradılar. Peki o beldenin halini görmediler mi? Doğrusu o kâfirler, öldükten sonra diriltileceklerini düşünmüyorlar ki ibret alsınlar.
41. Resûlüm! O kâfirler seni gördüklerinde: "Allah'ın peygamber olarak gönderdiği kişi bu mu?" diyerek seni alaya alıyorlar.
42. Ve: "Eğer biz ilahlarımıza tapmakta ısrar etmeseydik, neredeyse bizi ilahlarımızdan ayıracaktı" diyorlar. Ama azabı gördüklerinde kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler.
43. Habîbim! Nefsinin arzusunu kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Şimdi ona, Sen mi vekil olacaksın?
44. Yoksa sen, onların çoğu söz dinler veya aklını kullanır mı sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta yolca onlardan daha da şaşkındırlar.
45. Görmez misin? Allah, gölgeyi sizin için bir nimet olarak nasıl da uzatıp yaymıştır. Dileseydi, o gölgeyi sabit kılar, değiştirmezdi. Güneşi de Biz, gölgenin varlığına bir delil kıldık.
46. Sonra o gölgeyi yavaş yavaş dilediğimiz tarafa çektik.
47. Sizin için geceyi bir örtü, uykuyu bir dinlenme yaptık. Gündüzü de yeniden bir diriliş kıldık.
48. Rüzgârları rahmetinin önünde müjdeciler olarak gönderen Allah'tır. Biz, gökten de tertemiz bir su indirdik.
49. Onunla ölü toprağa can verelim, yarattığımız nice hayvanlara ve insanlara o sudan içirelim diye.
50. Andolsun ki, düşünüp öğüt alsınlar diye, Biz o suyu, insanlar arasında çeşitli şekillerde dağıtırız. Fakat insanların çoğu nankörlük yapıyorlar.
51. Dileseydik, Biz her şehir halkına bir peygamber gönderirdik.
52. Habîbim! Sen asla kâfirlere itaat etme. Bu Kur'an ile onlara karşı olanca gücünle büyük bir mücâhede gerçekleştir.
53. Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerinki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir perde, aşılmaz bir engel koyan Allah'tır.
54. İnsanı bir çeşit sudan yaratıp, zevce ve zevceler yaparak akrabalık bağı vücuda getiren de Allah'tır. Rabbinin kudreti herşeye yeter.

55. Böyle iken kâfirler, Allah'ı bırakıp kendileri fayda ve zararı olmayan şeylere tapıyorlar. Kâfir, Rabbine karşı gelerek, şeytana yardımcı olmuştur.
56. Habîbim! Biz seni, sadece Allah'ın rahmetiyle müjdeleyici ve O'nun azabından sakındırıcı olarak gönderdik.
57. De ki: "Ben, bu tebliğe karşı sizden bir ücret istemiyorum. Ancak, Rabbinize giden bir yol tutmayı dileyen kimseler olmanızı istiyorum."
58. Sen; ölmeyen ve sürekli diri olan Allah'a güvenip dayan. O'nu, överek tesbih et. O'na, kullarının günahlarını bilmesi yeter.
59. Allah; gökleri, yeri ve bu ikisi arasındakileri altı günde yaratan, sonra da Arş'a hükmedendir. Sen Allah'ı, herşeyden hakkıyla haberdar olan Rahmân'ın kendisinden sor. Onu, güzel isimlerinin kâinattaki tecellileriyle ve ilahi kelâmı olan Kur'an ile tanı.
60. Onlara: "Rahmân'a secde edin" denildiğinde, bu emir onların nefretini arttırdı ve "Rahmân da neymiş? Senin emrettiğin şeye biz secde eder miyiz hiç?" dediler.
61. Şanı ne yücedir O Allah'ın ki; gökyüzünde burçlar yaratmış, oraya güneş gibi bir kandil ile nurlu bir ay yerleştirmiştir.
62. Düşünüp ibret almak veya şükretmek isteyenler için, gece ile gündüzü ard arda getiren de O'dur.
63. Rahmân'ın üstün kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler. Cahiller onlara laf attıklarında; "Selâmetle" deyip, geçerler.
64. O Mü'minler, gecelerini Rablerine secde ederek ve namaz kılarak geçirirler.
- 65-66. O Mü'minler: "Ey Rabbimiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır. Cehennem azabı, sürekli bir yok oluşturmaz. Ne kötü bir varış yeri, ne kötü bir konaktır orası" derler.
67. Rahmân'ın o has kulları, harcamalarında ne israf ederler, ne de cimri davranırlar. İkisi arasında orta bir yol tutarlar.
- 68-69. Yine o Mü'minler: Allah ile beraber başka bir ilâha tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar. Zina etmezler. Kim bu günahları işlerse cezasını görür. Kıyamet gününde de cezası kat kat olur ve o azabın içinde alçaltılmış olarak sürekli kalır.
70. Ancak; tevbe eden, imân edip güzel işler yapan kimseler böyle değildir. Allah, bunların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
71. Kim günahlarından tevbe edip güzel işler yaparsa, şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş ve Allah'ın rızasına ermiş olarak Allah'a döner.
72. O Mü'minler, yalan yere şahitlik etmezler. Boş söze rastladıkları zaman, ağır başlılıkla oradan geçip giderler.
73. O Mü'minlere, Rablerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman, sağır ve kör davranmazlar.
74. Ve o Mü'minler: "Ey Rabbimiz! Bize, gözümüzü aydınlatacak eşler ve çocuklar bağışla. Bizi, takva sahiplerine önder kıl" diye dua ederler.
75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık, cennetin en yüksek köşkleriyle mükâfatlandırılacaklar ve orada iyi dilek ve selâm ile karşılanacaklardır.

76. Onlar orada, ebedi olarak kalacaklardır. Orası ne güzel bir durak, ne güzel bir konaktır.

77. Resûlüm! De ki: "Eğer dua ve ibadetiniz olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?"

Ama siz, Ey inkârcılar! Size bildirdiklerimi yalan saydığınız için, azap yakanızı bırakmayacaktır."